

Izhaja vsak torek in soboto v tednu ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri popoldne za deželo.

Stane po pošti prejemani ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K., polletno 4 K. in četrtletno 2 K.

Prodaja se v Gorici v tobakarnah Schwarz v Šolskih ulicah in Jellersitz v Nunskih ulicah po 8 vin.

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v „Narodni tiskarni“, ulica Vetturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo „Gorice“. Oglasi se računijo po petih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Iz državnega zbora.

V seji državnega zbora z dne 5. t. m. je stavil državni poslanec dr. Gregorčič s tovariši naslednji predlog.

Županiji Kojsko in Št. Ferjan v političnem okraju goriškem obiskujejo pogosto nevihte in toča. V vaseh Gunjače, Vrhovlje, Kojsko, Brestje in Figovica so imeli od leta 1892 sedem let zaporedoma točo, ki je prouzročila veliko škodo prebivalcem, katerih dohodek obstoji skoro izključno v vinu in sadju.

Zdelo se je, da leto 1900 bo bogato leto za imenovani občini, ki sta vsled kakovosti svoje zemlje, podnebnih razmer in oblike zemljišča jako pripravi za vinarstvo in sadjarstvo; kajti trta in sadno drevje je bilo nastavilo v kljub neugodnim prejšnjih let najobilnejšega in najkрасnejšega zaroda, ki je opravičeval najlepše nade.

Ali žal, 26. junija 1900 je prihrula nad imenovani občini strašna nevihta s točo, ki je v kratkem času premenila cvetoče ngrade in sadne vrte v pravo puščavo. Ne samo, da je bil bogato zarojeni sad popolnoma potolčen na tla, bilo je sadno drevje in posebno trsje tako hudo poškodovano, da bo trebalo več let, predno se popolnoma popravi.

Namesto, da bi stare rane zacelilo, vsekalo je leto 1900 novih ran, katere zmanjšajo ljudstvu dohodke za več let ter mu odvzamejo sredstva, s katerimi bi si življenje ohranilo. Žalostno in pobito gleda ljudstvo v prihodnost, ker si ne zna pomagati. Ne manjka mu samo potrebnih sredstev, da bi svoje ngrade pravilno obdelalo in prenovilo, marveč tudi živil, da bi svoje življenje, četudi s težavo in siromašno ohranilo.

Državne oblasti so že priznale storjeno škodo ter so odpisale zemljiški davek scela ali deloma; ali s tem ljudstvu ni veliko pomagano. Ljudstvo potrebuje živil in sredstev, da obnovi poškodovane

nograde, katerih pa ne more dobiti, ker je že tako zadolženo in ker ngrade so vsled omenjenih nesreč zgubili na svoji vrednosti. K vsej nesreči prišlo je leto 1901 s svojim mrazom, ki je mnogim trtam življenje pokončal.

Županiji Kojsko in Št. Ferjan sta že opetovano prosili državno oblast za pomoč, ne da bi bili do zdaj uslišani. Zato stavijo podpisani predlog: Visoka zbornica naj sklene:

C. kr. vlada se pozivlja, naj nemudoma poizve bedo, katero sta prouzročila toča in mraz v županijah Kojsko in Št. Ferjan v političnem okraju goriškem, ter naj brez odloga ukrene vse potrebno, da se zmanjša, oziroma odpravi nastala beda, v kar bi služilo v prvi vrsti to, da se stradajočim delijo živila ter da se pričnejo javna dela, posebno poprava in izdelava cest, katera dajo ljudstvu priliko, da si kaj prisluži.

V formalnem oziru naj se ta predlog izroči z vsemi okrajšavami, katere dopušča pravilni red, odseku proti bedi, da o njem poroča in stavi svoje predloge.

Na Dunaju, dne 5. marca 1901.
(Sledijo podpisi.)

Užitnina v deželni upravi in „Soča“.

Gospodje okoli „Soče“ so najbrže izvohali, da vlada med našim občinstvom in tudi med krčmarji samimi velika nevolja radi gonje proti užitnini, katero so prouzročili minolo poletje, ter zaprečili, da ni prišla v deželno upravo. Zanimanje za to zadevo postaja vedno večje in po nekaterih občinah se pripravljajo konsumenti resno na to, da bodo bojkotovali one krčmarje, kateri bi šli znanim poštenjakom zopet na limanice.

Najpriprostejši kmet razvidi, da zakupnik mora imeti dobiček, kateri bi lahko dežela imela. Da bi dežela pa ne mogla upeljati tako upravo, kakoršno je upeljal privatni zakupnik, taka trditev je docela neutemeljena. Da bi gospodje pre-

slepili krdelec svojih vernih „naprednih“ pristašev, ki so sprevidili isto tako švindel, kateri je uprizarjala „Soča“ še pred kratkim z vipavsko železnico, kakor tudi njene čedne namene z užitnino, najeli so si posebnega „veščaka“, ki trdi — seveda brez najmanjšega dokaza, — da bi imela deželna uprava občutljivo izgubo, ako bi sprejela užitnino v lastno upravo.

Iz te trditve sledi umoslovno, da goriška dežela sploh ali ni zmožna privediti take uprave za užitnino, kakor jo je uredil — recimo — g. Gorup, ali pa da jo je pobiral zadnji iz naklonjenosti do Goričanov sebi v škodo in njim v veliko korist.

Trditev, da bi pobiral privatni podjetnik užitnino v deželi sebi v škodo, je presmešna, da bi jo sam „Sočin“ „veščak“ ne odklonil; torej preostaja le še prvi del alternative v veljavi, da so goriški „troti“ preneumni za ustanovitev užitninskega urada, s čemur se ovaja „Sočin“ „veščak“, da ga vsakdo lahko takoj spozna.

Ko je „veščak“ v „Soči“ spustil to gorostasno trditev v svet, izračunal je že sedaj, da bode znašala zguba mestne užitninske uprave koncem leta najmanj 30.000 K, spuščala svoj žolc na profesorja Berbuča in dr. Gregorčiča, ki nista v tem vprašanju istega mnenja z njim, ter si hladi s tem računom srce nad staršini goriškega mesta, ki so po različnih spletkah „izpodrinili“ tvrdo Gorupovo.

Ni nam namen spuščati se v polemiko z gospodom „veščakom“ „Sočinim“ ter ga vprašati po viru, iz katerega je on jemal svoje podatke, da je prišel do prej navedenega zaključka o mestnem dachu, dasi se nam poroča iz zelo verjetnega vira ravno nasprotno; tudi nočemo vprašati po uzrokih, zakaj se s toliko unemo poteza za to privatno podjetje, dasi frle taka prašanja po zraku; nikakor nočemo tudi slediti onim goriškim sebičnejem, kateri pravijo, da bi bilo prav in pametno, osnovati doma tako podjetje, če že mora biti v privatnih rokah, da bi ostajal čisti dobiček v deželi, saj so ga naši ljudje zelo potrebni; preziramo docela one radovedneže, ki bi radi vedeli, ima-li samo navedena tvrdka

„fugere“ ter jo mahne po surovem hrbtu, gospodarja pa ozmerja: „peljte ga proč, vaš presica, peljte ga, očo, ki mi ne žlomi fugera, ve, orka malora, adio presica potle“, a potem zopet mirno nadaljuje svoje snažno delo.

V večjo nadlego kakor vsi mešetarji in vse svinje na živinskem trgu, so pa otroci z Grada, ki hodijo z železnimi lonci (to iz varnostnih ozirov) od krave do krave in se ponujajo, da jih pomolzejo. Ako jim kateri gospodar to dovoli, tedaj ji puste take spomine, da se potem štirinajst dni ne upa več dekla k njej.

Večkrat se tudi prigodi, da tukaj pogine kako kljuse, ki je bilo nekdanj čil konj, in to same žalosti, ker je nihče ne pogleda in ne mara. Sic transit, gloria mundi! In glej ga šmenta, s tem zadnjim dokazom svojega bivšega življenja vzbudi še enkrat veliko zanimanje, zakaj kmalu se zbere krog njega tolpa radovednežev, ki čakajo, kaj bosta konstatirala živinozdravnik in „šintar“. Samo po sebi je razumno, da se ciganom kaj sline cedijo pri pogledu te mastne pečenke.

Raštel in Travnik.

Raštel je ozka ulica pred Travnikom. V Raštelu je vse polno večjih in

oni „Kalamonov žegen“, da zna zadovoliti sama sebe, nekatere krčmarje in podjetnike — in deželo, katera bi šla po „veščakovi“ trditvi inče podzlo, ali bi se dobile še druge tvrdke s takim „žegnom“: — o vsem tem za danes niti besedice; pač pa bi prav lepo prosili gospoda „veščaka“ od „Soče“, ki se tako izborno umé na podjetniško „Zukunftsmusik“, da bi nam izvolil izračunati, koliko dobička bi imela naša dežela letos, ako bi bila sprejela erarsko in svojo užitnino v lastno režijo le za červinjanski, gradiščanski, korminski in tržiški okraj pod istimi pogoji, pod kakoršnimi jo je imela označena tvrdka od leta 1890 do 1895.

Dolžnost nas veže, da podamo gospodu „veščaku“ nekoliko podatkov. Ob označenem času je dajala ista tvrdka vladi za štiri furlanske okraje okroglih 93.000 K odškodnine za naklade na vino in meso. Leta 1898 je sprejela vlada pobiranje užitnine v omenjenih okrajih v svojo upravo, ne da bi šli krčmarji radi tega podzlo, in ona je dobila okroglih 129.000 K.

Po našem računu bi imela dežela, ki ima samo sedaj 80% naklad na tovrsten davek, 54.000 K dobička, tudi če odbijemo 6% upravnih stroškov.

Če želite natančnih podatkov o tem, so Vam na razpolago.

Gospoda računarja „veščaka“ prosimo tudi, da bi nam povedal, koliko piva se potочи na Goriškem; toliko vemo, da na goriško postajo je prišlo l. 1900 vagonov 253, drugih podatkov mu za danes ne moremo dati, vendar mu jih scasom priskrbimo, da nam izračuni, koliko donaša davek na pivo bruto, in koliki del od čistega dobička dobiva dežela.

Tudi prosimo pojasnila — glede na daco žganju in sploh o opojnih žganinah. Na Kranjskem n. pr. imajo pobiranje teh naklad v lastni upravi ter so dobili l. 1899 le za te naklade 868.861 K ter se je tam spečalo 16.444 hektolitrov čistega alkohola. Pri nas pa se je razprodalo 3.320 hektolitrov čistega alkohola, a dac na žganje nam je doprinesel

manjših prodajalnic. Sploh tukaj je cvet goriške trgovine. Ako ne misliš nič kupiti, tedaj je najbolje, da greš kar po sredi te ulice in ne pogledaš ni na levo ni na desno, zakaj ako se le količkaj ozreš v kako izložbo, prihiti vse polno komijev iz prodajalnic, te začnejo vlačiti za obleko, ponujajo ti blago po raznih nizkih in visokih cenah.

Med drugimi trgovci sta v Raštelu tudi dva žida, menjalca inozemskega denara, eden je nizek in debel, drugi velik, a suh. Oba skupaj bi tehtala približno kakih 130 — 140 kg. Na obeh koncih Raštela ponujajo Biljenke in Solkanke dober kruh po 12 krajcarjev „tablo“

Travnik je največji in najboljši goriški trg.

Tukaj je glavarstvo, glavna vojašnica, cerkev in kip sv. Ignacija kjer se pretepajo „frkulini“, kdo bo zvonil in tlačil mehe.

Sredi Travnika je tudi lep vodnjak, kamor hodijo dekline, „žene od šervecij“ in dijaki svojim gospodarjem po vodo.

Pravega reda ni med temi ljudmi, ampak pest in dober jezik imata nadvladje, radi tega se večkrat skregajo in

LISTEK

Goriške slike.

Spisal c — k.

Ribji trg, Get, Placuta, Korenj in „Kontrada fažuj“.

(Konec.)

„Kontrada fažuj“ je menda dobila to ime, ker se tam najbrže skuha in pojé veliko fižola. . . .

„Kontrada fažuj“ je prostor, kjer razsajajo cele noči plesalci, pretepači, kvartopirci in drugi taki ljudje. One, ki se posebno odlikujejo v tej stroki, odganjajo stražniki v „špehkamro“, da se nekoliko oddahnejo. To jim je v nagrado.

Kakor pa vlada pristranost po vsem svetu, tako trde tudi ti gojitelji ponočnega nemira, da se je ista zanesla celó med stražnike in da jih ti plačujejo premalo za tudapolno delo. Pravijo, ako ne bo vladala pravica, da napravijo štrajk in pojdejo raje razsajat na Travnik, češ, tam je plačilo boljše in hitrejše.

Živinski trg.

Na živinskem trgu sta greh in gnječa doma. Tukaj se lažejo in pridušajo mešetarji po tarifah, katere si navadno postavljajo in sankcionirajo sami.

Črnič. — Kdor je našel, naj se oglasi bodisi pri gorimenovanem trgovcu ali v našem upravnistvu, kjer dobi postavno nagrado.

Nek vojak ki opravlja službo ordonanca pri nekem majorju, je zgubil v torek med potom in sicer od Vrtnice ulice do Kornja denarnice, v kateri se je nahajalo 32 gld. in nekaj drobiža. Denar ni bil vojakova lastnina. Ako se dozda se ni zgodilo, naj bi oni ki je denar našel, ga izročil policiji, da reši vojaka hude kazni.

Zaprli so v Ljubljani znanega stavbenega podjetnika dr. F. Faleschinija, katerega pa so izpustili zopet proti kavciji 20.000 gld. Uzrok aretovanju je bil baje ta, ker je izdajal nepravilne račune svojim strankam, vsled česar so bili mnogi za velike svote oškodovani.

Narodno gospodarstvo.

Zakaj vidimo toliko praznih čebelnjakov.

„Kmetovalec“ piše:

Mnogi tudi umni kmetovalci so čebelarstvo opustili.

Če kakega takega vprašamo, zakaj je to storil, poreče, da so vzrok slabi časi, roparice in razne druge reči. Marsikateri tudi misli, da s čebelami nima sreče.

Ker so taki čebelarji propad svojega čebelarstva največ sami zakrivali, zato hočem opozoriti na one velike nape, ki se tu godé.

1. Kranjska čebela, v novejšem času tudi noriška imenovana, rada veliko roji; to pa je na škodo pridelku medu. Neveden čebelar ima veliko veselje s svojimi mnogimi poznimi roji, ne pomisli pa, da so ti že od začetka slabi in da matičin panj z njimi veliko izgubi na svoji jakosti. Če potem nastane slabo vreme in takim rojem ne pomagamo s pitanjem, tedaj navadno poginejo. Mora se torej znati veliko rojenje zaprečiti. Ako pa vendar dobimo slab pozni roj, združimo ga zopet z matičnim panjem.

2. Ko so čebele odrojile, je treba panje pregledati, če imajo matice. Neoplojena matica mora izleteti na opodbo; to stori sicer lepega dne opoldne; vendar se lahko pripeti, da jo zaloti nevihta ali da jo usmrti kak sovražnik, katerih imajo čebele mnogo. Zdad ostane panj brez vodstva, brez matice. Če imamo panje s premakljivim satovjem, tedaj matice lahko iščemo, pri panjih z nepremakljivim satovjem pa spoznamo brezmatičnost na žalostnem šumenju, ki ne potihne kmalu, ako panj odpremo, kakor tudi na manjši delavnosti čebel. Ako imamo dovolj polkov na razpolago, tedaj združimo brez pomisleka tak polk z drugim. Če pa nočemo za en polk nazadovati, vtaknemo v brezmatičen panj nepokrito zalego iz drugega panja, da si čebele same izreže novo matico. Ko bi pa bila že kaka delavka prevzela gospodarstvo, ne bo trpela matične zalege, in potem je pač najbolje, kar morem zlasti začetniku priporočati, da se brezmatične čebele združijo z drugimi. Brezmatičnega panja naj sploh ne trpimo v čebelnjaku. Čebele živé v tem času k večjemu 8 tednov. Ker pa ni matice, da bi legla jajca, zato mora polk brez mladega naraščaja konec storiti. Tudi roparice tak panj kmalu zvoajo in ga popolnoma izpraznijo. Tudi razni čebelni sovražniki lahko pridejo v panj, ker se brezmatične čebele le malo ali nič ne branijo. Vešča voščarica se tu naseli, začne svoje pogubonosno delovanje ter s svojim naraščajem tudi osednjim panjem škoduje.

3. Veliko se greši tedaj, ko se jemlje med in ob času vzimovanja.

Panji z mladimi maticami se zatro, s starimi pa puste. Če je matica štiri leta stara, je njena rodovitnost že slabša in naposled leže skoraj samo trotja jajca. Vsled tega panj oslabi, čebele prihodnje leto ne rojijo in morajo žalostno poginiti.

4. Ako imaš staro satovje, odstrani ali zamenj ga z novim. Če je satovje 3 leta staro, potem so lončki od mnoge zalege vedno ožji, in iz takih starih ozkih lončkov izroji se slabe čebele, ki ne dosežejo tolike starosti kakor druge čebele.

5. „Ne bodi skop na nepravem mestu. Jemlji svojim čebelam in vzpodbujaj jih k večji pridnosti, pa dajaj jim zopet o pravem času“, pravi Bälz v nekem zlatem čebelarskem izreku. Pusti torej čebelam za zimo dovolj hrane, 10 do 12 kg. Ako je spomladi že na malem, pokladaj med ali sladkor. Žal, da se še dobe kmetski čebelarji, ki nočejo o pitanju čebel nič slišati. Zato pa je lani tudi toliko polkov konec vzelo. Meseca marca je bilo toplo, in matica je začela nastavljeni zalego. Meseca april in maj pa sta bila deževna in hladna. Čebele so

svoj med porabile za pitanje zalege in so morale potem ž nje vred poginiti.

6. Največja napaka pa je zveplanje čebel, zakaj pri tem mora pomreiti veliko mladih čebel, katere bi drugače zarana spomladi na delo hitele. Ako hočeš biti umen čebelar, tedaj moraš svoje polke združevati; s tem jim ohraniš mnogo delavk, katere po združitvi sede pozimi v večjem številu skupaj. Čim več pa jih je, tem večja je tudi toplina v panju, in čim več imajo toplote, tem manj potrebujejo živeža.

Spomladi pa imaš dobro ohranjene, namreč zdrave, čvrste, delavne polke, ki ti obetajo bogato letino medu.

Knjiga „Naši narodni grehi“ se dobiva v „Narodni tiskarni“ v Gorici in pri knjigotžrcu g. Likarju. V nobeni slovenski hiši ne bi smela manjkati ta knjiga, iz katere se moramo učiti, kako živeti res slovenski in kako se ogibati narodnih grehov. Baš sedanje volitve po obmejnih slovenskih pokrajinah so zopet pokazale, kako potrebni smo še narodnega pouka. Zatorej Slovenci, ne izogibajte se tej prekoristni knjigi in naročite si jo! Cena knjigi je 50 vinarjev po pošti 5 vin. več.

Dunajska borza.

7. marca 1901.

Skupni državni dolg v notah	98 70
Skupni državni dolg v srebru	98 65
Avstrijska zlata renta	118 25
Avstrijska kronska renta 4%	98 30
Ogerska zlata renta 4%	118 15
Ogerska kronska renta 4%	93 53
Avstro-ogerske bančne delnice	16 72
Kreditne delnice	687 50
London vista	240 30
Nem. drž. bankovci za 100 mark	117 42 1/2
20 mark	23 49
20 frankov	19 00
Italijanske lire	90 40
C. kr. cekini	11 32

Glavovir

v dobrem stanu se odda za 110 kron. Kje, pove upravništvo.

V pisarni Seitz-ove tiskarne nasproti semenišča v Gorici prodaja se po znižani ceni — 2 kroni 60 vin.

VELIKI TEDEN in VELIKA NOČ,

Spisal prof. A. Marušič.

Knjiga se pošilja tudi po pošti po povzetju. Kdor pa denar že z naročilom vred pošlje, naj pridene še 10 kr. za vozni list.

Nj. svetost papež Leon XIII.

spročili so po svojem zdravniku prof. dr. Laponiju gospodu lekarnarju G. Piccoliju v Ljubljani pristrčno zahvalo za doposlane Jim stekleničice

— tinkture za želodec —

in so njemu z diplomom dané 27. novembra 1897 podelili naslov »Dvorni založnik Nj. svetosti« s pravico v svoji firmi poleg naslova imeti tudi grb Nj. svetosti.

Imenovani zdravnik ter tudi mnogi drugi sloviti profesorji in doktorji priporočajo bolehavim G. Piccolijevo želodčno tinkturo, katera krepča želodec, povečuje slast, pospešuje prebavljanje in telesno odprtje. Naročila vsprejema proti povzetju in točno izvršuje G. Piccoli, lekarnar »pri angelu« v Ljubljani, na Dunajski cesti.

Tinkturo za želodec pošilja izdelovatelj v skatljah po 12 stekleničic za gld. 1.26 a. v.; po 24 steklenic za gld. 2.40; po 36 za gld. 3.50, po 70 za gld. 6.50, po 110 za gld. 10.30. — Poštino mora plačati p. n. naročnik.

Anton Kuštrín

v Gosposki ulici h. št. 23,

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfa, istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1 funta. Testenine iz tvornice Žnideršič & Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevga mlina v Kranju in z Joemann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Po pošti se razpošilja v zabojčkih najmanje po 5 Kg. na vse kraje.

Tiskovine za prošnje v dosego brezobrestnih posojil vinogradnikom

ima v zalogi

„Narodna tiskarna“.

Pravim

naravskim dalmatinskim vinom oskrbljuje pojedine obitelji

Juraj Gamulin

Jelsa (otok Hvar)

Dalmacija.

Anton Pečenko

Vrtra ulica 8 GORICA Via Giardino 8

priporoča

pristna bela
in črna vina
iz vipavskih,
furlanskih,
briskih, dal-
matinskih in
isterskih vi-
nogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerne. Postrežba poštna.

Jakob Miklus,

trgovec z lesom in opeko, zaloga pohištva, rakev (trug), vinskih posod, stiskalnice za vino in sadje vsake velikosti itd.

v Pevmi,

za Soškim mostom, p. Gorica,

priporoča p. n. občinstvu svojo bogato zalogo, zagotavlja najhitrejšo postrežbo in jako nizke cene.

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Šolskega doma“.

„Narodna Tiskarna“ v Gorici ulica Vetturini 9.

Ilijada.

Povest slov. mladini.

Prosto po Homerju pripoveduje

ANDREJ KRAGELJ.

S tolmačem važnejših osebnih imen ter obsega 273 strani.

CENA:

1 K 40 vin., po pošti 20 vin. več.
Vezana v platno 2 kroni, ozioroma 2 kroni 20 vin.

Dobiva se v „Narodni Tiskarni“ v Gorici, pri knjigotžrcih Pallichu v Gorici na Travniku, pri Schwentnerju v Ljubljani in Florijanu v Kranju.

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Dunajska cesta št. 15 v Medjatovi hiši v pritličju

vzprejema zavarovanja vsakovrstnih poslopij, premičnin in poljskih pridelkov proti požarni škodi, kakor tudi zvonov proti poškodbim.

Pojasnila daje in vzprejema ponudbe ravnateljstvo zavarovalnice v pritličju Medjatove hiše na Dunajski cesti v Ljubljani, a tudi po slovenskih deželah nastavljeni poverjeniki.

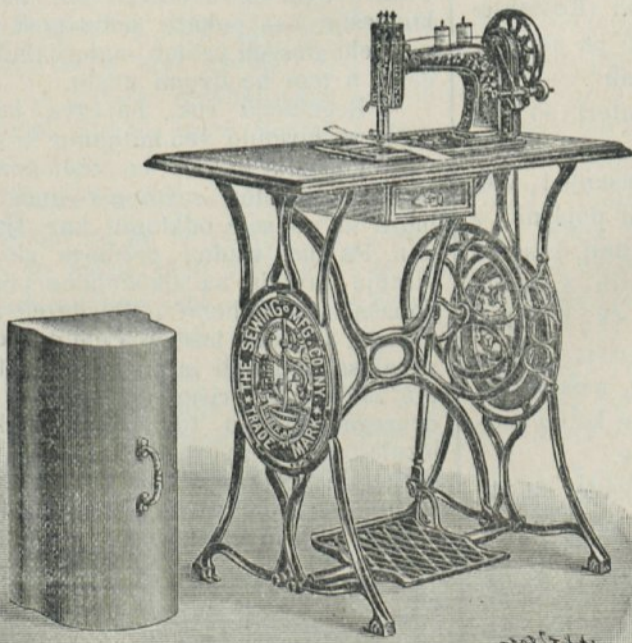
„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“ je edina slovenska zavarovalnica. Zavaruje pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri z vsako drugo zavarovalnico.

Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovancem popolno varnost.

ROJAKI! Zavarujte svoje imetje pri domačem zavodu!

Saunig & Dekleva

v Gorici.

Prva slovenska zaloga vsakovrstnih šivalnih in vezelnih strojev (Stickereimachinen), kakor tudi dvokoles ter samokresov v ulici Municipijo št. 1.

Lastna mehanična delavnica in popravljavnica šivalnih strojev, dvokoles v Nunki ulici hiš. št. 16.

Šivalne stroje se jamči za pet let.

Pred konkurencijo nič strahu!!!